

РОЗМОВА В ЦК ВЛКСМ

11 травня перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников прийняв генерального секретаря Федерації комуністичної молоді Аргентини (ФКМА) Х. Перейра, який перебуває в Радянському Союзі на запрошення ЦК ВЛКСМ і Комітету молодіжних організацій СРСР.

Під час теплої, дружньої розмови були обговорені деякі актуальні проблеми міжнародного молодіжного руху, а також співробітництва між ВЛКСМ, КМО СРСР і ФКМА. На розмові був присутній голова КМО СРСР Г. І. Ялаєв.

Х. Перейра взяв участь у проведенні у Москві заходів, присвячених 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Він відвідає також Іркутськ і Братськ.

ІЛІНА ІШЕНКО — СВЕРДЛІВЦЬКА МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИЦЯ ЦЕХУ № 3 ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА». ВОНА — УДАРНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ. ЩО ЗМІНИТИ НОРМИ МОЛОДА ВИРОБНИЦТВА ВИКОНУЄ НА 190—195 ПРОЦЕНТІВ.

Фото В. КОВПАКА.

НАТХНЕННЯ—РІДНІЙ ВІТЧИЗНІ

«Менше року залишилося до чергового, XXV з'їзду нашої партії. Всі комуністи, всі радянські люди думають про те, як гідно зустріти цю велику подію в житті країни».

(Із промови товариша Л. І. Брежнєва на урочистих зборах в Кремльському Палаці з'їзду, присвячених 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні).

ТРУДОВІ ДАРУНКИ — З'їзду

Шириться в нашому цеху соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними колективами за право завоювати звання імені XXV з'їзду КПРС. Кожного дня в цеху з'являються листівки «Блакитні», які повідомляють про ударні справи молодих ливарників. Вже за перший тиждень після підтримання ініціативи комсомольсько-молодіжних колективів області по підготовці гідних дарунків наступному з'їздові партії

комсомольсько-молодіжна бригада, очолювана Анатолієм Олексенком, середній нормовиробіток довела до 158 процентів позитивно, понад план виготовила 250 форм, на 12 карбованих зекономила матеріалів. А суперники по змаганням — бригада Валерія Зозулі трохи відстала по темпах нормовиробітку, проте понад план виготовила 318 форм.

Обидва колективи показують приклад ударної праці на трудовій передовиці сільської вахті.

М. СОКУРЕНКО,

комсомольський ливарний цеху нового чавуну заводу «Червона зірка».

Кіровоградська область, місто Кіровоград. Під час мітингу вшанування ветеранів війни, воїнів фронтовиків вітали воїни місцевого гарнізону.

Фото В. КОВПАКА.

ПЕРШІ

У

ЗМАГАННІ

ЗА ЧОТИРИ МІСЯЦІ
НАДОЛИ ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ МОЛОКА:

Ольга КОЗАЧЕНКО — Несватківський відділок радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району — 1876;

Ольга КОСТЮКЕВИЧ — радгосп «Дружба» Онуфріївського району — 1813;

Надія ГОВОРУН — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 1700;

Віра ХОМУТЮК — обласна сільськогосподарська дослідна станція — 1676;

Ольга РЯБОШАПКА — обласна сільськогосподарська дослідна станція — 1592;

Ольга МУЗИКА — колгосп імені Кірова Долинського району — 1481;

Марія СУЛИМА — колгосп імені Фрунзе Ульяновського району — 1447;

Марія МІРОШНИЧЕНКО — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 1417;

Валентина ГУГІНА — радгосп цукрокомбінату Олександрівського району — 1403;

Варвара ПАХОМОВА — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 1399.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

окружним виборчим комісіям по виборах до Верховних Рад союзних республік

Ми, члени Центрального Комітету КПРС, одержали від колективів підприємств, колгоспів, радгоспів, установ, навчальних закладів, військових частин, а також від окружних передвиборних нарад виборців телеграми і листи, в яких вони повідомляють про висунення нас кандидатами в депутати Верховних Рад союзних республік по ряду виборчих округів і просять дати згоду балотуватися по цих округах.

Висловлюємо сердечну подяку робітникам, колгоспникам, інженерно-технічним працівникам, службовцям, воїнам Армії і Флоту, всім виборцям, які висунули нас кандидатами в депутати Верховних Рад союзних республік. Високу честь і виявлене нам довір'я ми повністю відносимо на рахунок нашої великої ленінської партії і розглядаємо це довір'я як свідчення всеяк народної підтримки її внутрішньої і зовнішньої політики, непохитної рішучості трудящих нашої країни виконати і перевиконати завдання 1975 року і п'ятирічки в цілому, ознаменувати наступний XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу новими досягненнями у праці в ім'я процвітання і зміцнення могутності нашої соціалістичної Батьківщини.

Оскільки кожен з нас може балотуватися тільки в одному виборчому окрузі, Центральный Комітет КПРС рекомендував нам дати згоду балотуватися в таких виборчих округах по виборах до Верховних Рад союзних республік:

Брежнєв Л. І. — Бауманський виборчий округ, м. Москва, РРФСР.

Андропов Ю. В. — Новомосковський виборчий округ, Тульська область, РРФСР.

Гречко А. А. — Пролетарський виборчий округ, м. Ростов-на-Дону, РРФСР.

Гришин В. В. — Вешняковський виборчий округ, м. Москва, РРФСР.

Громико А. А. — Калінінградський виборчий округ, Московська область, РРФСР.

Кириленко А. П. — Політехнічний виборчий округ, м. Ленінград, РРФСР.

Косигін О. М. — Фрунзенський виборчий округ, м. Москва, РРФСР.

Кулаков Ф. Д. — Нижньолосовський виборчий округ, Пензенська область, РРФСР.

Кунаєв Д. А. — Баканаський виборчий округ, Алма-Атинська область, Казахська РСР.

Мазуров К. Т. — Василеострівський виборчий округ, м. Ленінград, РРФСР.

Пельше А. Я. — Краснооктябрьський виборчий округ, м. Волгоград, РРФСР.

Підгорний М. В. — Ленінградський виборчий округ, м. Москва, РРФСР.

Полянський Д. С. — Павловський виборчий округ, Алтайський край, РРФСР.

Суслов М. А. — Автозаводський виборчий округ, м. Тольятті, Куйбишевська область, РРФСР.

Щербинський В. В. — Баглійський виборчий округ, Дніпропетровська область, Українська РСР.

Демічев П. Н. — Ленінський виборчий округ, м. Ярославль, РРФСР.

Машеров П. М. — Ленінський виборчий округ, м. Мінськ, Білоруська РСР.

Пономарьов Б. М. — Заводський виборчий округ, м. Саратов, РРФСР.

Рашидов Ш. Р. — Пахтаабадський виборчий округ, Андижанська область, Узбецька РСР.

Романов Г. В. — Ломоносовський виборчий округ, Ленінградська область, РРФСР.

Соломенцев М. С. — Міасский виборчий округ, Челябінська область, РРФСР.

Устинов Д. Ф. — Ковровський виборчий округ, Владимирська область, РРФСР.

Долгих В. І. — Новолипецький виборчий округ, м. Липецьк, РРФСР.

Капітонов І. В. — Подольський міський виборчий округ, Московська область, РРФСР.

Катушев К. Ф. — Георгієвський виборчий округ, Воронежська область, РРФСР.

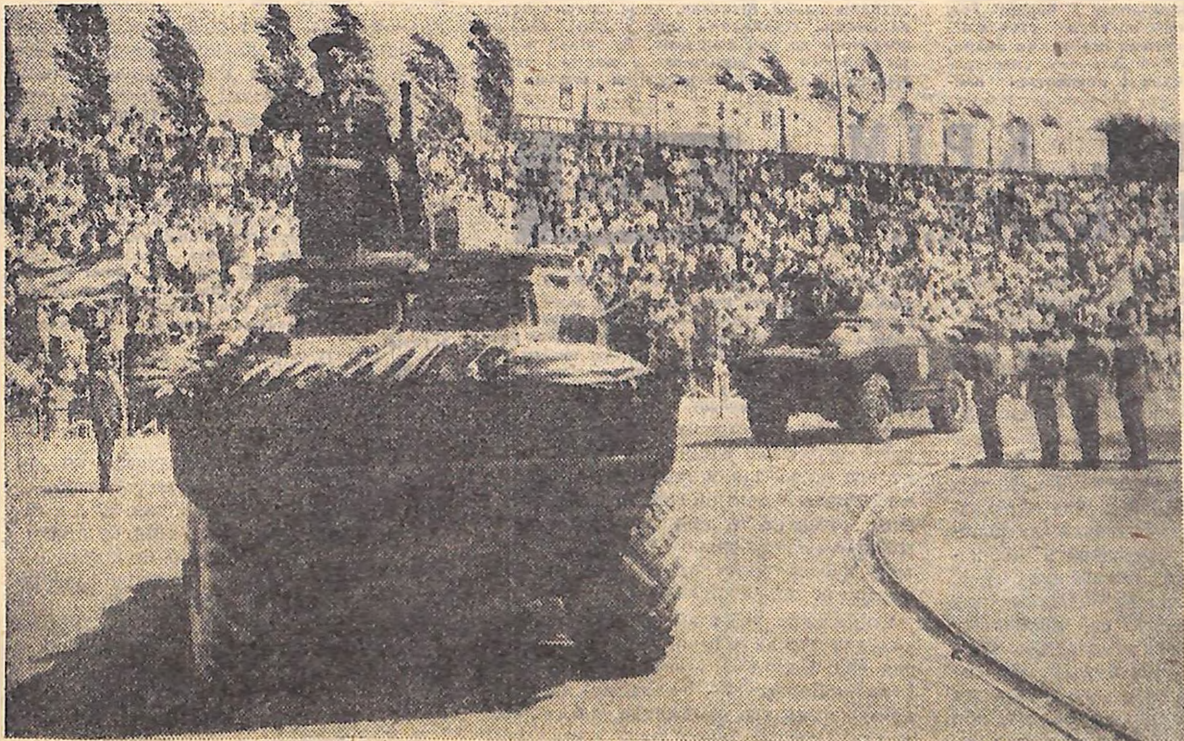
Просимо відповідні Окружні виборчі комісії розглядати цей лист як документ при реєстрації кандидатів у депутати Верховних Рад союзних республік.

Кунаєв Д. А.
Мазуров К. Т.
Пельше А. Я.
Підгорний М. В.
Полянський Д. С.
Суслов М. А.
Щербинський В. В.
Демічев П. Н.

Машеров П. М.
Пономарьов Б. М.
Рашидов Ш. Р.
Романов Г. В.
Соломенцев М. С.
Устинов Д. Ф.
Долгих В. І.
Капітонов І. В.
Катушев К. Ф.

12 травня 1975 року.

РІВНЯЄМОСЬ НА ПРАПОР ПЕРЕМОГИ

Іде обмін комсомольських документів

ТАКА У НАС ТРАДИЦІЯ

НА БУДЬ-ЯКИХ комсомольських зборах, про що б не йшла мова, який би не був порядок денний, обов'язково ми говоримо про формування молодого сучасника. І розмова з цього питання не може обійтися без згадки про правофлангових трудової суверенізації, про тих, хто сам показує зразки комуністичного ставлення до праці і особистим прикладом запалює своїх товаришів. Така утвердилася у нас традиція, її сила наочно проявилася в період підготовки і проведення обміну комсомольських документів.

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу та на Постанову про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання комсомольці Знамянської вузловий комсомольської організації взяли підвищені зобов'язання. Молоді залізничники поставили за мету трудитися так, щоб у завершальному році дев'ятої п'ятирічки добитись кращих виробничих показників. Тому такого особливого значення набуває сила особистого прикладу комсомольців.

Слюсар-складальник вагонного депо станції Знамянка Микола Басурманів свій особистий п'ятирічний план закінчив за три з половиною роки. Зміни завдання він постійно виконує на 125 процентів. За час роботи в депо, з червня 1970 року, він жодного разу не допускав браку: відремонтував Миколою вузли вагонів приймаються завжди з першого

пред'явлення. Передовик виробництва, переможець соціалістичного змагання серед молодих виробничників залізничного транспорту — Микола Басурманов передає свої знання і досвід поважкам. Він став наставником Віктора Промахова, Володимира Пуженка.

За останній час його підшефні постійно виконують свої змінні завдання. Микола успішно поєднує виробничу діяльність з громадською. В 1973—1974 роках товариші обрали його секретарем цехової комсомольської організації, членом комітету комсомолу вагонного депо. За ударну працю в дев'ятій п'ятирічці М. Басурманов нагороджений Золотим Знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки». Та неспокій кличе ударника до нових, ще вищих досягнень. На Всесоюзних комсомольських зборах, що проходили в січні 1975 року, Микола зобов'язався рішуче завдання виконати до дня народження Ленінського комсомолу. Своєю особистим прикладом М. Басурманов сприяє підвищенню продуктивності праці товаришів по роботі. Нині кожен молодий робітник у вагонному депо виконує свої змінні завдання, і можна йде про «підтягування» всіх до рівня таких виробничників, як Микола.

Для розвитку творчої ініціативи приклад молодих передовиків теж відіграє чимале значення. Давно помічено, що там, де ударництво стало нормою життя трудових колективів, зйшли виходять цікаві і корисні починання. Приклад цьому знов же знаходимо в локомотивному депо. Машиніст Віктор Голубенко став переможцем у соціалістичному змаганні 1974 року серед молодих. За минулий рік він провів 76 важко-вагонних поїздів, в яких понад норму перевезено 220 тисяч 221 тону народ-

ногосподарських вантажів, зекономив майже 36 тисяч кіловат-годин електроенергії. Віктор Голубенко очолює комсомольсько-молодичну колону. Звичайно ж, коли так працює керівник колони, то у кожного з колективу виникає бажання поборитися силами і обов'язково не відстати. Цей настрій, без сумніву, сприяє тому, що колону, очолювану Віктором Голубенком, утримує в соціалістичному змаганні почесне друге місце серед комсомольсько-молодіжних колон депо. За ініціативу колективу 19 квітня, у День Всесоюзного комуністичного суботника, і в день 30-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною, 9 травня всі комсомольсько-молодіжні екіпажі провели важкоавтотранспортні поїзди, працювали на зекономленій електроенергії.

ПРИКЛАДИ, наведені вище, взяті із життя лише однієї комсомольської організації — найбільшої в районі. Та молоді передовики, новатори, невідомі шукачі є в кожній комсомольській організації наших підприємств, колективів. Вони прокладають нові шляхи, служать прикладом високої свідомості для всіх, комуністичного ставлення до праці. Особистий приклад правофлангових соціалістичного змагання піднімає «середняків», змушує замислитись відстаючих, викликає бажання працювати краще. І в цьому велика його виховна сила. Обов'язок комсомольських організацій — своєчасно підтримувати і розповсюджувати досвід молодих ударників п'ятирічки, добиватись того, щоб їх приклад наслідували інші.

К. КИВЕРНИК,
перший секретар Знамянського МК ЛКСМУ.

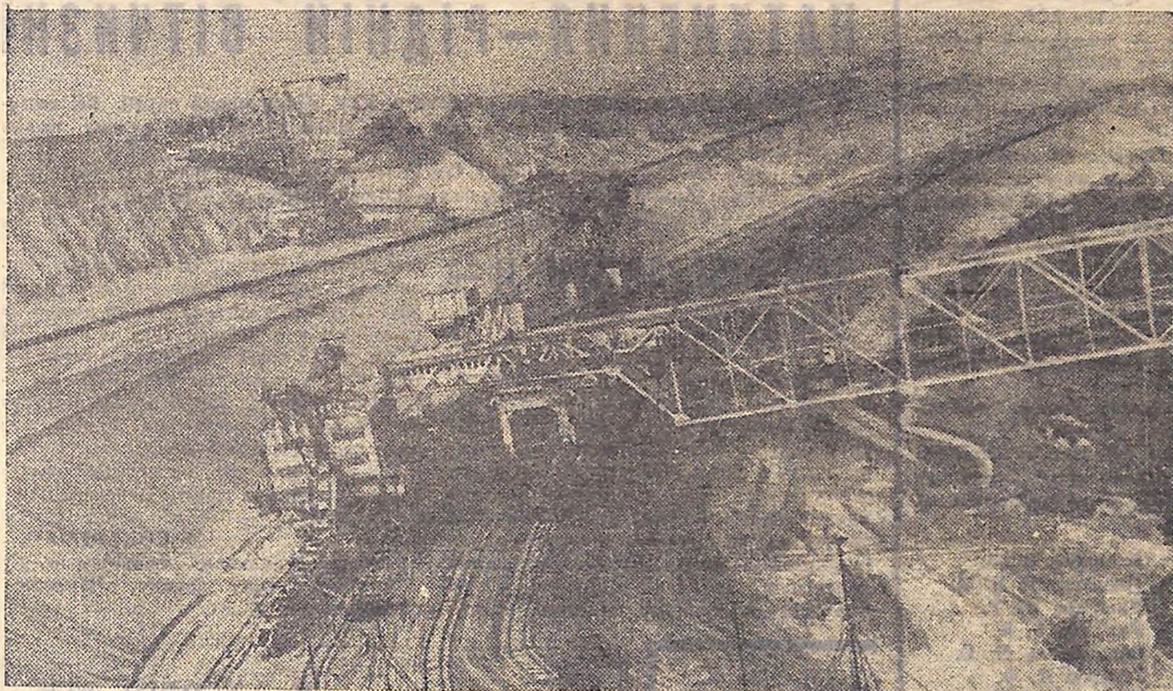

М. Г. МОРОЗ — РОБІТНИК ВЕТЕРАН НАВЧАЛЬНО-ВІРІВНИЧОГО ЦЕХУ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА». ВІН НАСТАВНИК МОЛОДІ. НЕ ОДНОГО МОЛОДОГО РОБІТНИКА М. Г. МОРОЗ НАВЧІВ «АЗАМ» СВОЄЇ ПРОФЕСІЇ.

НА ФОТО: М. Г. МОРОЗ І СВЕРДЛУВАЛЬНИЦЯ А. БАГЛЮКОВА.

Фото В. КОВПАКА.

НА ВУГЛЕРОЗРІЗІ
«МОРОЗІВСЬКИЙ»
МІСТА ОЛЕКСАНДРІЇ.
Фото М. ГОНЧАР.
В. КОВПАКА.

КАНІКУЛИ
БУДУТЬ
ЦІКАВИМИ

Наближається літо. Для школярів — це канікули, а для вчителів — це відпочинок. У Ленінському та Кіровському районах обласного центру заздалегідь потурбувалися про те, щоб ці дні пройшли для дітей повнокровно і цікаво. Всього в піонерських і профілактичних таборах, таборах праці і відпочинку, дошкільних установах, на екскурсійно-туристських базах відпочинуть понад 16 тисяч дітей. Кожна школа стане цент-

ром виховної та оздоровчої роботи.

Особлива увага приділяється організації табору праці і відпочинку на базі промислових підприємств, колективів і радгоспів. Про це вже потурбувалися в середніх школах №№ 4, 5, 6, 11, 13, 16, 24, 34 та ряді інших, де відпочинок поєднують з працею близько 1200 старшокласників.

— Наші зусилля, — сказав завідувач мисливською С. В. Скіпа, — спрямовані на ідейно-політичне, інтернаціональне, трудове, фізичне, естетичне виховання школярів. Літо буде цікавим.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
лозаштатний кореспондент «Молодого комунара».

«Здесь лежат ленинградцы. Здесь горжались, мужались, женщины, дети. Рядом с ними — солдаты-красноармейцы. Всею жизнью своею они защищали тебя, Ленинград, колыбель Революции. Их имен благородных мы здесь перечислить не сможем».

Так их много под вечной охраной гранита. Но знай, внимающий этим камням. Никто не забыт и ничто не забыто».

І на все життя випишуть з собою кожен, хто хоч раз побував на Пискаревському меморіальному кладовищі, ці рядки. Вони вкарбовуються у пам'ять, вони не можуть залишити нікого байдужим.

На екрані кінотеатру «Комсомолец» демонструється «Блокада» — дві перші серії широкого художнього полотна, яке висвітлює історію безприкладної мужності і стійкості захисників Ленінграда, розкриває події перших неймовірно важких місяців Великої Вітчизняної війни, коли гітлерівська армія, уверена в своїй непереможності, суцільно аглюїла нашу країну. Та чи надовго?

Кінострічки «Музичний рубіж» та «Пулковський меридіан» позбавлені будь-яких фарб романтизму і, тим паче, прикрашування. Суворі, нещадні і водночас близькі серцю своєю гіркою правдою, дії оборони міста Ленін відтворили у фільмі той героїчний період, коли кувалася єдиність багаторічного народу нашої Вітчизни.

Долі й характері і секретаря ЦК партії А. Жданова (С. Харченко), і секретаря міськкому А. Кузнецова (Р. Громадський), і комісара дивізії, робітника Кіровського заводу Івана Макенімовича (Є. Лебедєв), і політрука Пастухова

(М. Трофімов) розкривають керівну роль партії в організації відсічі ворогові.

Михайло Ершов, режисер-постановник фільму, сам учасник війни, сімнадцятирічним юнаком пішов на фронт і закінчив її лейтенантом, командиром батальйону в Берліні. Тож події, які розгортаються на екрані, стояли перед ним і його ровесниками реальними боями, важкими дорогами війни. Для них, синів наших живих героїв, були і лишаються найближчими побратимами, з якими ділили папірці болю поразок і радощі перемог, ті, хто поліг за рідну землю. Для них, хто передає постарі і всеодно крокує попереду в сьогоднішній війні — не історії. Як може стати минулим те, що живе в них негасимими радами?

Військовий кореспондент Олександр Чакловський від однієї з перших книг про оборону міста на Неві «Ще було в Ленінграді» через 30 років повернувся до теми героїчної блокади. Але тепер перед нами твір багаторічний, де показано масштабність історичних подій, пов'язаних із захистом Ленінграда.

Дві серії «Блокада» розповідають про воєнні події 1941 року на північному крилі фронту, про дев'ятигодинну блокаду міста, під час якої близько мільйона чоловік — третина всього населення Ленінграда — померли від голоду, або ж загинули від кулі. Це про той час, на-

сав Г. К. Жуков: «Обстановка для військ і жителів була настільки тяжкою, що крім радянських людей ніхто б її, мабуть, не витримав».

...І нажахавши очі гітлерівців засвідчують незбагненність причини загибелі мужніх захисників нашої Вітчизни, котрі свідою йдуть на смерть, підраиваючи себе у дощі, аби не потрапити до рук фашистів. Бо звідки ж їм, загартованим, які піроломно, з вогнем і мечем пройшли Європу і вдерлися на землю, що

Хіба могли втлумачити ці виродки, котрі знавці ішли на своєму шляху все живе, що встане народ, який в серці понесе святий гнів і ненависть, і тоді станеться те, про що фашистські воєначальники безконтинентально бачували фюрерові, як про незнане, невідоме і розумові «диво».

Соціальний зміст кінофільму передають два головних герої — майор Звягінцев (Ю. Соломін) і командир ад'ютанта Гітлера Данвіц (Ю. Бударітис). Ці фігури втілюють два світогляди, дві системи життя. Перший з них, наш радянський

офіцер, нехитно вірить у перемогу, вірить у силу народу, священним обов'язком своїм вважає захист рідної Вітчизни від фашизму; другий, німець, теж майор, тут, де кожний кланітик нашої землі приносить смерть фашистам, нещадно відкривати суть, зміст війни для нього, загартованого, і для кожної радянської людини, котрій воля Батьківщини стала долею. А дві стратегії, дві воєнні доктрини стикаються в поєдинку Г. К. Жукова (М. Ульянов) і Лееба (В. Зельдін).

Глядач має змогу прослідкувати, співпереживаючи з героями кінострічки, як народжується наша перемога. Фільм присвячений тим, хто пережив важкі дні блокади, захисту міста від варварського знищення. Але «Блокада» адресована і молоді — дітям, внукам тих, хто кувал велику перемогу. Вони повинні поборити подвиг старшого покоління, дізнатися, що стояло за тими дев'ятьма днями, про які розповідають сьогодні підручники історії.

...А ПОЛУМ'Я вічного вогню на Пискаревському кладовищі, мовби лежить пам'яті, проймає серця людей, котрі йдуть і йдуть до могили. То до них — слова, вкарбовані на граніті. То до них — слова, виголошені по радіо поетесою Ольгою Берггольц понад 30 літ тому. 3 травня 1945 року: «Ми не зловтіняємось. Зловтіха була б негідною нас самих, вона була б нижчою наших жертв, нашого самозречення, нашої мужності. Ми справедливо торжествуємо. Це торжество великодушного народу над кривдником людства».

А. НЕЧИТАЙЛО.

м. Кіровоград.

„НІХТО, КРІМ
РАДЯНСЬКИХ...“

ДО МОСКВИ добрався на трьох літаках. І знову госпіталь. Зробили операцію, вийняли з ока осколок. Але зір не повернули.

Іде в палату, а назустріч п'ятеро льотчиків. Один без ніг сидить в колясці, у другого немає руки.

— То як, Верхованцев, на фронт? — радіють за товариша. — Що написав професор?

— Сидіти ще на землі. Льотчики вриваються до хірурга.

— Як не так, товаришу професор? Він же повинен і за нас ще розрахуватись з німцями.

— Він не може літати — одне око.

— Та ви знаєте хто такий Верхованцев? Він же був чемпіоном, бігав на двадцять кілометрів. Цей пермяк має розряд з спортивної гімнастики, перемагав у літніх гонках на першості Білоруського округу! Цілих педагогічного технікуму сам фізкультуру викладав, тренером був...

— От хай і тренує тепер.

Але льотчики не відступали. Дві години зважували Верхованцева, просили направити його на фронт. І професор написав тоді: «Враховуючи відмінні льотні якості Верхованцева, дозволяю».

(Закінчення. Початок в газеті за 9 травня ц. р.).

йому літати на «ПО-2» при сонячній погоді».

Верхованцев ще більше збентежився. Тоді льотчики пішли на «кобальтний маневр».

— Хай простять мені боги, — лукаво пробасив одесит. — Зроблю ще один гріх заради погібелі фашистів.

І покотив свій візок до лабораторії. Через годину він вручив

ВІЛІТІЮ НА СВІТАНКУ

Верхованцеву той же папірець. Але замість «ПО» там уже було написано «ІЛ», слово «сонячний» було замінено на слово «будняк».

— Все це хімія, товаришу капітан. Бері і швидше тікай. Та не забудь «віддячити» німцям за нашу рани.

Через кілька днів Валерій Верхованцев був уже в штабі 98-го скремного повітряного розвідувального полку. Ніхто й гадки не мав, що він не бачить на одне око.

— Якраз мені потрібен заступник, — приязно зустрів капітана командир полку Іван Сергійович Іщенко.

3. Літак зачепив дах і круто пішов униз. Коли опритомнів, побачив перед собою радянських гарматників. А його «ІЛ-2» вперся носом у трапезу, похитуючи над землею хвостом...

«Живий, я живий. І війні кінець!».

4. Герой Радянського Союзу Валерій Олександрович Верхованцев ішов у Кіровоград до своєї сім'ї. І вже не бідкався, що не зможе літати. Бо перемог!

Дружина дивувалась:

— Невже знову тебе сюди направляють служити?

— От і ці. Аеродрому тут же нема, — сміявся щасливий Верхованцев. — А педагогів всюди потрібні. Той технікум, що я закінчив у Пермі, так згодився.

І він вчив дітей. І сам вчився, бо хотів мати вищу освіту.

...Якщо ви будете шукати його в Кіровоградському кооперативному технікумі імені М. П. Сає (тут він читає лекції з політехномії) і не знайдете, то так і знайте, що вдома його теж немає — Валерій Олександрович знову пішов до однієї з шкіл міста на урок мужності... Він згадає капітана Маміна і біл під Варшавою...

М. ШЕВЧУК.

м. Кіровоград.

що в парку за Шарее. «Висіли» над містом ось уже півгодини.

— Ти знаєш, хто нас прикриває? — раптом сказав штурман Микола Левадний — Сам Кождуб. Бо завдання у нас особливе.

— Тоді — ура! Вони нас не зіб'ють.

Та в цю мить уламок снаряда потрапив у з'єднання гвинта і мотора. Шестигонна машина почала падати.

Ось уже й околиці міста. Випау — цілісний будинок. «А може там діти? — раптом подумав поранений Верхованцев. — Будинку треба утриматись хоч кілька секунд північ висоти. Але ні...».

АВТОБУС ДЛЯ ЗОРЕЛЬОТЧИКІВ

Контури зістикованих космічних кораблів «Союз» і «Аполлон» прикресли борт автобуса «Україна», створеного колективом Всесоюзного конструкторсько-експериментального інституту автотранспорту в Львові. Це машина, в якій проїдуть останні земні кілометри наші зорельотчики перед стартом на орбіту, де зустрінуться радянські і американські космонавти. В салонах створено сесерідну обстановку. Тут особливий мікроклімат, ідеальна чистота і всілякі вигоди. Доречно нагадати, що Ю. Гагарін доставив до космічного корабля теж львівський автобус.

Технічна творчість молоді

ПРО ЩО РОЗПОВІСТЬ СЕРГІЙКО

УВАГА, увага! Сьогодні — День радіо. Зараз ви прослухаєте лекцію «Про винайдення радіо та досягнення кольорового телебачення». Потім оглянете виставку радіотехнічної творчості, присвячену 30-річчю Великої Перемоги, — так оголосив юний диктор, і такий же юний доповідач, восьмикласник Сергій Полигаєв, почав свою доповідь. Він користувався ілюстраціями, схемами. І все це демонструвалося по телебаченню. Так, так. По місцевому, так би мовити, оскільки тут є свій, власний руками виготовлений телецентр.

Почав би з того, що років двадцять тому гуртківці мали у своєму розпорядженні лише один звуковий генератор та кілька простих приладів. А тепер... Навіть є свій радіоцентр і телевізійний центр. Коштовний член цього гуртка Юрій Шван (нині військовослужбовець), коли приїздив до них у гості, розповідав, що в радіоучилищі, де він навчався, була така ж апаратура, як і тут. І це набагато полегшило йому навчання.

Згадав би Сергій і про Леоніда Чупринку. Як той виготовив термоелектричний комутатор світлофора (якщо звичайний працює на механізмах з зубчатою передачею, то тут застосовані біметалеві пластинки, які під впливом нагрівання самі переключують світлофор). Журнал «Юний техник» видав Леоніду авторське свідоцтво. Тепер він закінчив Кіровоградське медичне училище. Але гурток не забуває. Якось запропонував виготовити швидкодіючий медичний термометр. Пропозиція сподобалась гуртківцям. І ось уже універсальний швидкодіючий термометр демонструється на

виставці, присвяченій 30-річчю Перемоги. Прилад цей простий, дуже зручний в користуванні. А основне, що через секунду-дві показує результат.

Особливо розказав би і про трьох Сергіїв — Вілеського, Марченка і Слободнюка, які брали участь у конкурсі «ІВР» («твори, вигадуй, проуй»), проведений журналом «Модельно-конструктор», та газетою «Школярська правда». Вони виготовили «Лічильник птахів». Після повідомлення про перемогу цього конкурсу на адресу радіогуртка надійшло багато листів з проханням надіслати схему. Бо цей прилад справді безцінний на птахофермах і птахофабриках.

А як не сказати про Івана Федоренка Овчаренка — незмінного керівника гуртка, великого ентузіаста і любителя своєї справи!

Іван Федоренко приймає в гурток всіх бажаючих. Радіолобівці починають свою творчість з найпростішого — детекторного приймача, потім переходять до виготовлення транзисторів, а далі приступають до виготовлення телемеханіки і телебачення. Кожен рік прилад радіолобівців демонструється на виставках. Ось і зараз підготовлено таку до Дня Перемоги.

Мабуть, кожен відвідувач зверне увагу на звичайний чорний прилад. Але звичайний він лише зовні. Бо в нього висотозавантажувальний радіоприймач, і тепер він може служити як прекрасний сувенір. Виготовив його десятикласник Кіровоградської середньої школи № 16 Геннадій Шевченко.

А в планах роботи гуртка — відстроювання кольорової приставки до чорно-білого телевізора та підготовка інструкторів, які працюватимуть в піонерських таборах.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

РЕПЛІКА

У ПАРКУ—ЗНАВІСНІЛИЙ «ГЕЙ-ГОП»

Це питання почало хвилювати нас давно, відтоді ще, коли ми з друзями вперше відвідали танцювальний майданчик у парку імені Леніна в центрі Кіровограда.

Вочевидь стає зрозумілим, що склад ансамблю — це люди без музичальної освіти. Надпотужний звук гітар жахливо тисне у вуха, приглушуючи майні спроби дирижувати виділитися пісню серед супроводу.

Репертуар складений безсистемно, зміст пісень бідний і одноманітний. Ніякого естетичного задоволення, ми певні, не принесуть відвідувачам біляке горі-«бренді».

Хіба ж дивним стає те, що після кількох танців на майданчику лишається тільки половина танцювальних. До того ж, при виконанні низькопробної англійської пісні «Гей-гоп!» над усім парком розносяться неприємні вигукі, голосіння, свист.

Кіровоградська земля і обласний центр зрештою, здавна славляться своїми танцями, взяті до прикладу «Ятрань», «Юність». Є в нас також хороше вокально-інструментальні ансамблі з багатим, змістовним репертуаром, з прекрасними виконавськими даними.

Огож ми впевнені, що нашу думку поділяє переважна більшість молоді, яка відпочиває у парку.

За дорученням студентів педінституту імені О. С. Пушкіна

М. ВЕРНІГОРА.

м. Кіровоград.

Від редакції: Тепер слово за міським комсомолом щодо поліпшення відпочинку юнаків і дівчат у місті. А за міським комсомолом (старший інспектор по культурі: В. Р. Онуфрієнко) — вжиття заходів.

КІРОВОГРАДЦІ — БРОНЗОВІ ПРИЗЕРИ

О. Рижечкін.

Ю. Насипайко

ЧЕМПІОНИ ОЛІМПІАДИ

І. Соколов.

В. Коваль.

О. Юрченко.

В. Саулін.

Е. Подолькін.

ПРОГРАВАТИ можна порізно-му. Наш кандидат у майстри спорту, срібний призер чемпіонату України серед молодих динамівців з боротьби дзюдо Юрій Колісниченко перші поєдинки проводить із ведучими самбістами республіки. Юнак боровся самовіддано, цілеспрямовано. Програв досвідченим спортсменам гідно. Виборов 12 місце і принос команди 5 залікових очок. А ось Валерій Шевчук програв дві зустрічі і заліку не приніс. Сергій Таран зайняв 15 місце. А Олександр Рижечкін увійшов до шістки кращих легковаговиків і продовжує боротьбу за призове місце, — так коротко, напередодні останнього дня фінальних змагань VI літньої Спартакіади УРСР з боротьби самбо розповів про старті членів збірної області один

з тренерів команди В. Гриценко. Кандидат у майстри спорту Олександр Рижечкін — інструктор по фізкультурі і спорту шахти «Олександрівська». Аби стати призером змагань, йому було потрібно була перемога у зустрічі із молодим перспективним самбістом із Вінниці В. Волкодзюк. Поєдинок цей був рівним і напруженим. У основний час ніхто із суперників не досяг переваги. І все ж активнішим був О. Рижечкін. Ному судді віддали перемогу. Як і Юрій Насипайко О. Рижечкін став бронзовим призером Спартакіади. Отже, два самбісти збірної області вперше стали призерами Спартакіади УРСР з боротьби самбо. Успіх тим більш почесний, що здобуто його у напруженій і безкомпромісній боротьбі. А що не дивно так, свідчить те, що чимало іменитих спортсменів лишилося за підстахом шахи.

У важкій категорії, де виступав О. Рижечкін, місцевий чемпіон республіки М. Бондар (Дніпропетровськ) був, наприклад, лише п'ятим. Чемпіон світу латвійцями Михайло Юнак серед самбістів легкої вагової категорії був лише другим. Чемпіону світу важковаговиків київину Володимиру Сауліну по закінченні змагань було вручено встановлений обрядом ДСТ «Спартак», при «За волю до перемоги». Так, Мабуть, запам'ятається чемпіоні світу поєдинок із майстром спорту із Одеси Віталієм Погорієвим, якому він на початку зустрічі програв, а потім, все ж зібрався і виграв у напруженому двобої.

Відмітимо, що значно зростає майстерність молодих самбістів, зокрема, київина Віктора Біченка, дніпропетровця Юрія Евдокімова, Віктора Полякова (Київ).

М. Козленков.

О. Шуклін.

С. Горюнов.

ЧЕМПІОНИ
ОЛІМПІАДИ

В. Каржаневський.

СПОРТ

VI літня Спартакіада УРСР

ШОСТЕ МІСЦЕ— ПОЧЕСНЕ

ська область), Кіровоградця Юрій Насипайко, старший тренер комітету по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів УРСР П. Я. Погиба оптимістично висловився про розширення боротьби самбо на Кіровоградщині.

— На минулій спартакіаді найкраще серед кіровоградців виступив Микола Соколов — сьоме місце. Нині в колективі два бронзових призери. Команда виборола почесне шосте місце, випередивши всі команди третьої та другої груп.

Чемпіонами VI Спартакіади УРСР з боротьби самбо у вагових категоріях до 52, 62, 74, 90 та понад 100 кілограмів відповідно стали Ігор Соколов (Львів), Євген Подолькін (Донецьк), Олександр Юрченко (Київ-1), Володимир Коваль (Львів), Володимир Саулін (Київ-1).

Командну перемогу здобули самбісти першої команди м. Києва (174 очка), львів'яни на другому місці (126 очок), одесити — на третьому (130).

Володарем призу обкому комсомолу «Наймоладшому чемпіону» став Ігор Соколов. Олександр Рижечкін вручено приз обласної ДСТ «Колос» — «За волю до перемоги».

Нині члени збірної республіки готуються до VI літньої Спартакіади народів СРСР, яка відбудеться у липні у Грузії.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

ОДЕСЬКИЙ ОРДЕНА
ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА
ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ім. І. І. Мечникова

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА ДЕННЕ, ВЕЧІРНЕ І ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ 1975—1976 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

денне навчання — математика, прикладна математика, механіка, фізика, астрономія, хімія, біологія, фізіологія, зоологія і ботаніка, географія, гідрогеологія і інженерна геологія, історія, українська мова і література, російська мова і література, романо-германські мови і літератури (англійська, німецька, французька та іспанська), правознавство;

вечірнє навчання — прикладна математика, фізика, хімія, біологія, географія, історія, російська мова і література, українська мова і література, англійська філологія, правознавство;

заочне навчання — математика, біологія, географія, історія, російська мова і література, українська мова і література (англійська, німецька), правознавство.

Заяви про вступ до університету приймаються: на денне навчання — з 20 червня по 31 липня, на вечірнє і заочне навчання — з 20 квітня по 31 липня.

Строк вступних іспитів: на денне навчання — з 1 по 20 серпня, на вечірнє і заочне навчання — у два потоки: з 1 по 20 серпня.

Документи надсилати або подавати особисто на адресу: 270000, м. Одеса, вул. Петра Великого, 2.

РЕКТОРАТ.

Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту ім. М. І. Калініна

оголошує набір студентів

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

на денне відділення — мости і тунелі, електрифікація залізничного транспорту; вагонобудування і вагонне господарство; експлуатація залізничних шляхів; будівництво залізниць, шляхи і шляхове господарство; електронні обчислювальні машини; прикладна математика;

вечірнє відділення: електрифікація залізничного транспорту; промислове і громадське будівництво; тепловози і тепловозне господарство;

заочне відділення: електрифікація залізничного транспорту; експлуатація залізниць; тепловози і тепловозне господарство; економіка і організація залізничного транспорту; будівництво залізниць, шляхи і шляхове господарство; вагонобудування і вагонне господарство; автоматика, телемеханіка і зв'язок на залізничному транспорті; промислова теплоенергетика; водопостачання і каналізація.

На вечірнє і заочне відділення в першу чергу приймаються особи, які працюють на залізничному транспорті і під'їзних шляхах промислових підприємств.

Прийом заяв: на денне і вечірнє відділення — з 20 червня по 31 липня; на заочне відділення — з 20 квітня по 31 липня;

Вступні іспити проводяться: на денному відділенні: з 1 по 20 серпня; на вечірньому: з 1 по 25 серпня; на заочному: з 15 по 30 червня і з 1 по 25 серпня.

Вступники на всі відділення складають іспити з таких дисциплін: математика (письмово і усно), фізика (усно), української або російської мови і літератури (твір). Вступні іспити приймаються за вибором вступника українською або російською мовами.

Для надання допомоги вступникам при інституті з 1 липня організуються підготовчі курси з відривом від виробництва.

Заяви про прийом до інституту подаються на ім'я ректора інституту.

До заяви додаються: характеристика за підписом керівника підприємства чи школи і громадських організацій, документ про середню освіту (в оригіналі), медична довідка (форма № 286), 6 фотокарток (знімок без головного убора) розміром 3×4 см.

Особи, що працюють на виробництві, надають виписку з трудової книжки, а колгоспники — виписку з колгоспної книжки.

По прибутті до вищого навчального закладу вступник особисто подає: паспорт, військовий квиток (військовозобов'язаним запасу) чи приписне свідоцтво (особам призовного віку).

Всі приїжджі забезпечуються гуртожитком.

Адреса інституту: 320069, ГСП, м. Дніпропетровськ, вул. Університетська, 2, ДІІЗТ, приймальня комісія.

РЕКТОРАТ.

Харківський зооветеринарний інститут

оголошує прийом студентів

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ЗООТЕХНІЧНИЙ І ВЕТЕРИНАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТИ

СТАЦІОНАРНОГО НАВЧАННЯ.

Інститут готує зооінженерів і ветеринарних лікарів широкого профілю з спеціалізацією по тваринництву і птахівництву для роботи в системі сільськогосподарського виробництва, науково-дослідних закладах по тваринництву і ветеринарії і ветеринарних закладах.

При зоотехнічному факультеті працюють відділення для підготовки зооінженерів для роботи на птахозаводах і промислових комплексах по виробництву молока і яловичини.

Прийом на перший курс проводиться у відповідності з правилами, встановленими Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР.

Заяви подаються на ім'я ректора інституту.

До заяви додаються: документ про середню освіту (оригінал), характеристика-рекомендація, медична довідка

(форма № 286), витяг з трудової книжки, 4 фотокартки (3×4 см).

Документи приймаються до 31 липня. З 1 по 30 липня в інституті працюють підготовчі курси. Вартість навчання на курсах — 14 карбованців.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня з дисциплін: хімії (усно), фізики (усно), біології (усно), російської або української мови та літератури (твір).

Строк навчання на зоотехнічному факультеті — 4 роки 6 місяців, на ветеринарному — 4 роки 10 місяців.

При інституті працює підготовче відділення, на яке приймаються особи, що мають середню освіту і стаж роботи не менше року в сільському господарстві. Початок навчання на підготовчому відділенні — з 1 грудня.

Адреса інституту: 312050, м. Харків, п/в «Інститутське», Харківський зооветеринарний інститут.

РЕКТОРАТ.

Уманський державний педагогічний інститут ім. П. Г. Тичини

ОГОЛОШУЄ НАБІР СТУДЕНТІВ

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА І КУРС:

Стационарне відділення на спеціальності: фізико-математичний факультет — «математика і фізика»; природничий факультет — «біологія і основи сільськогосподарства»; факультет підготовки вчителів початкових класів — «педагогіка і методика початкової освіти».

Прийом документів з 20 червня по 31 липня.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Заочного відділення на спеціальності: факультет підготовки вчителів початкових класів — «педагогіка і методика початкової освіти»; природничий факультет — «біологія».

Прийом документів з 20 квітня по 31 травня.

Вступні іспити з 1 червня по 20 червня.

На заочний відділ заяви приймаються від осіб, які працюють в школі за обраною у вузі спеціальністю, або мають середню спеціальну освіту. Про умови прийому більш докладно можна довідатись у приймальній комісії.

Заява подається на ім'я ректора інституту. До неї додаються: документ про середню освіту (оригінал), характеристика для вступу до вузу, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (розміром 3×4 см), копія трудової книжки.

Адреса інституту: Черкаська область, м. Умань, вул. Карла Маркса, 2.

РЕКТОРАТ.

Харківський авіаційний інститут

оголошує прийом студентів

НА ПЕРШИЙ КУРС ТАКИХ ФАКУЛЬТЕТІВ:

літакобудівний — готує інженерів по конструюванню і виробництву літальних апаратів;

авіадвигунобудівний — готує інженерів по конструюванню і виробництву двигунів літальних апаратів;

радіотехнічний — готує інженерів по конструюванню і виробництву радіоапаратури, авіаприладів, електроавтоматичних пристосувань, прикладний математичний, автоматизованих систем управління виробництвом.

До інституту зараховуються особи обох статей віком до 35 років, що мають закінчену середню освіту.

Вступники здають іспити з математики (письмово та усно), фізики (усно), української або російської мови і літератури (письмово).

Особи, нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю, чи ті, що закінчили середній спеціальний навчальний заклад і середню профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають вступний іспит з математики (усно).

Строк навчання в інституті 5 років і 6 місяців.

Прийом документів з 20 червня по 31 липня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

З 1 липня починають працювати місячні підготовчі курси, а з 15 липня — консультації з математики, фізики, української (російської) мови та літератури.

Студенти отримують стипендію на 1—4 курсах — 55 карбованців, на 5—6 курсах — 60 карбованців.

Відмінникам навчання виплачується підвищена стипендія. Для відзначення

студентів-відмінників встановлена стипендія імені В. І. Леніна 100 карбованців на місяць і стипендія імені М. Є. Жуковського — 80 карбованців на місяць.

Інститут має добре обладнаний гуртожиток.

Приїжджі в період консультацій і здачі вступних іспитів забезпечуються життєвою площею.

Адреса інституту: 310084, Харків-84, вул. Чкалова, 17, приймальня комісія.

Дзвінки по телефону: 44-93-13.

Ізати трамваями №№ 7, 12, 22 — до зупинки «Лісопарк», тролейбусами №№ 12, 16, 17 — до зупинки «Авіаінститут».

РЕКТОРАТ.

КИЇВСЬКИЙ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ім. М. ОСТРОВСЬКОГО

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне навчання за спеціальностями:

провідний зв'язок на транспорті; енергопостачання і енергетичне господарство залізничного транспорту (на базі 8 класів); електропостачання господарства залізничного транспорту; радіозв'язок і радіомовлення; автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті (на базі 8 і 10 класів).

На заочне навчання:

з усіх перелічених спеціальностей (на базі 8 і 10 класів).

Умови набору загальні.

Учні забезпечуються гуртожитком на загальних підставах.

Адреса технікуму: 252037, Київ-37, Повітрянофлотський проспект, № 35. Телефон 76-62-41.

ДИРЕКЦІЯ.

Дніпропетровський орден Трудового Червоного Прапора металургійний інститут

оголошує прийом студентів

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денні факультети.

На перший курс за спеціальностями:

металургійний — металургія чорних металів (металургія чавуна, металургія сталі, електрометалургія сталі і феросплавів, окискування металургійної сировини); ливарне виробництво чорних і кольорових металів; фізико-хімічні

дослідження металургійних процесів; електротермічні установки;

технологічний — обробка металів тиском; металознавство, обладнання і технологія термічної обробки металів; автоматизація металургійного виробництва (автоматизація прокатного виробництва);

енерго-механічний — механічне

обладнання заво-

дів чорної мета-

лургії; промисло-

ва теплоенергети-

ка; автоматизація

металургійного ви-

робництва (авто-

матизація проце-

сів виробництва

чорних металів);

теплофізичний — хімічна технологія твердого палива; хімічна технологія кераміки і вогнетривів; теплотехніка і автоматизація металургійних печей;

інженерно-економічний — економіка і організація металургійної промисловості; організація механізованої обробки. економічної інформації.

Заяви та інші документи, передбачені правилами прийому до вузів СРСР і УРСР приймаються з 20 червня по 31 липня.

Вступні іспити проводяться у відповідності з правилами прийому в вищі навчальні заклади з 1 по 20 серпня.

Адреса інституту, 320635, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.